

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 82 0 П 015048 18 Рев
Бања Лука, 21.3.2018. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Росе Обрадовић, као предсједника вијећа, Горјане Попадић и Сенада Тице, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља М.В. из Б., заступан по С.В., адвокату из Ж., против туженог С.Н. из Б., заступан по С.М., адвокату из Б., ради штетних имисија, одлучујући о ревизији тужитеља против пресуде Окружног суда у Бијељини број 82 0 П 015048 17 Гж од 28.12.2017. године, на сједници одржаној 21.3.2018. године донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Ревизија се одбацује.

Одбија се захтјев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Сребреници број 82 0 П 015048 14 П од 15.6.2017. године утврђено је да је тужени узнемирио тужитеља у супосједу и сувласништву некретнине означене као кч.бр. 3227/6 к.о. Б. тако што је на својој некретнини означеној као кч.бр. 3227/5 к.о. Б. поставио кокошињац, свињац и сушару, на који начин са његове некретнине на некретнину тужитеља долазе неугодни мириси, отровне материје, бука и дим, па је туженом наложено да се уздржи од даљег узнемиравања тужитеља и да отклони узроке штетних имисија тако што ће уклонити кокоши и свиње, објекте очистити од фекалија и престати палити ватру у сушари. Тужени је обавезан да тужитељу накнади парничне трошкове у износу од 2.565,00 КМ са каматом од пресуђења до исплате.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бијељини број 82 0 П 015048 17 Гж од 28.12.2017. године жалба туженог је уважена и првостепена одлука преиначена тако што је тужбени захтјев одбијен и тужитељ обавезан да туженом накнади трошкове спора у износу од 300,00 КМ.

Благовременом ревизијом тужитељ побија другостепену одлуку због повреде одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права с приједлогом да се оспорена пресуда укине и предмет врати другостепеном суду на поновно суђење или да се иста преиначи и у цијелости усвоји тужбени захтјев.

У одговору на ревизију тужени предлаже да се ревизија као недозвољена одбаци или да се као неоснована одбије.

Ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 237. ст. 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 и 61/13, даље: ЗПП) прописано је да ревизија није дозвољена ако вриједност побијаног дијела правоснажне одлуке не прелази 30.000,00 КМ. Ставом 3. истог члана је прописано да и у случајевима када ревизија није дозвољена странке могу да поднесу овај ванредни правни лијек ако одлука о спору зависи од рјешења неког правног питања (процесноправног или материјалноправног) које је од важности за јединствену примјену права и равноправност свих у примјени права.

У конкретном случају тужитељ у тужби није означио вриједност предмета спора, па тиме ни преко прописаног износа од 30.000,00 КМ, као услова за остваривање права на изјављивање ревизије, чиме је започео и водио парницу у којој ревизија није допуштена.

Дакле, вриједност побијаног дијела правоснажне одлуке не прелази 30.000,00 КМ, па није испуњен услов допуштености ревизије из члана 237. став. 2. ЗПП. Тужитељ је у смислу става 3. наведеног члана предложио да се ревизија дозволи, сматрајући да би то било од значаја за примјену права у другим случајевима. Овај приједлог је уопштен и нема потребну аргументацију, како то налаже став 4. цитираног члана, ради чега је, сходно одредбама члана 247. ст. 1., 2., 4. и 6. ЗПП, његову ревизију ваљало одбацити као недозвољену.

На основу члана 397. став 1. у вези са чланом 387. ЗПП, одбијен је захтјев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка на име састава одговора на ревизију, обзиром да ови трошкови нису били потребни за вођење парнице.

Предсједник вијећа
Роса Обрадовић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић